

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 25 ธันวาคม 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาทั้งหลาย อย่างไรก็ตามเมื่อทุกคนมีความตั้งใจที่จะสมหวังสมปรารถนาทุกอย่างนั้น มันเป็นเรื่องยากเป็นธรรมดา และทำความดีนั้นก็ทำยากแต่บาปความชั่วนั้นทำง่าย ทั้งร่างกายและวาจาและจิตใจ ทั้งกุศลมูลและอกุศลมูล อกุศลคือทางไม่ดี กุศลคือทางดี เหตุฉะนั้นการที่เราให้ความสำคัญในชีวิต ถ้าเราคิดย้อนดูว่าคนเราทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ทำไมถึงต่างกันอย่างนี้หนอ เราจะเห็นเรื่องกรรมชัดเจน เพราะคนเรานี้มีทั้งสูงทั้งต่ำทั้งดำทั้งขาว ทั้งสวยสดงดงามและขี้เหร่ เป็นเรื่องของธรรมชาติ เรื่องของกรรมที่สร้างเอาไว้ จึงเรียกว่ามีกรรมเป็นของของตน แต่คนไม่ได้ศึกษา เมื่อไม่ศึกษาก็ไม่รู้จักว่าเรื่องกรรมนั้นเป็นเรื่องของตนเองที่ได้สร้างเอาไว้ เมื่อเกิดขึ้นมาจึงต้องได้รับผลของกรรม เหตุฉะนั้นเวลาเราทำบ้านก็เหมือนกัน เราก็ต้องชอบที่จะทำบ้านให้ออกมาเป็นแบบนั้นแบบนี้ ทรงนั้นทรงนี้ต่างๆตามใจชอบ สิ่งของต่างๆก็เหมือนกัน เครื่องใช้ไม้สอย เครื่องนุ่งเครื่องห่ม เครื่องใช้รถเรือสิ่งของต่างๆก็เหมือนกัน ก็ชอบต่างกันไม่เหมือนกัน ชอบเพราะอะไร ก็เพราะกิเลส เมื่อไม่ถูกต้องถูกใจก็ขัดข้อง ที่มันชอบก็ไม่ขัดข้อง คล้ายๆเหมือนกับคนดื่มเหล้านี้แหละ ชอบเมาเขาก็ดื่ม คนที่ไม่ชอบเมาก็ชอบเรียบริ้อยก็ไม่ต้องดื่ม คนเรียบริ้อยเขาก็มี เราก็ต้องดูกัน เพื่อที่ไม่ให้ขัดข้องกันซึ่งกันและกัน แล้วจะเกิดความหงุดหงิด โกรธเกลียดซึ่งกันและกัน ก็ให้พวกเราพากันสร้างสติปัญญาขึ้นมาในเรื่องแบบนี้ แต่ละคนๆมันเป็นมาต่างๆกันแบบนี้ ก็เรียกว่านานาจิตตัง จิตมันคิด แต่ที่จริงจิตใจนี้มันก็อยากคิดคืออยากได้ดี อยากมีความสุข ความทุกข์นี้ไม่มีใครพึงปรารถนาในโลกนี้ แม้แต่คนร่ำรวยมั่งมีศรีสุขปานใดก็ดีหรือทุกข์จนก็ดี ก็อยู่ที่ตนเองสร้างเอาไว้แล้วก็ต้องรับสิ่งที่ตนเองทำไว้ ส่วนมากคนเรามากไม่ยอมรับ บางคนก็ไม่รู้จักบาป รู้ว่าเป็นบาปแต่ก็ทำบาป แต่ไม่รับบาปของตนเอง เหมือนขโมยหรือโจรปล้นชิงทรัพย์ แม้มายู่ในวัดในวามันก็งดกุฎิพระ ขโมยมันไม่กลัวบาป บางวัดมันก็ไปตัดเศียรพระพุทธรูป ไปสร้างบาปเกิดขึ้น พระพุทธรูปนั้นเปรียบเสมือนตัวแทนพระพุทธเจ้า เขามีเอาไว้กราบไว้ไหว้ไว้บูชา นำมาซึ่งความสุขความเจริญตามหลักพระพุทธศาสนา แต่คนบางคนก็พากันไปทำลาย ทำให้เกิดบาปเกิดขึ้น เพราะไม่รู้ว่ามันเป็นบาป เพราะสติปัญญามันบกพร่องมันไม่เจริญ พอเราฝึกไปฝึกไปก็จะรู้ว่าอะไรเป็นบาปหนอ

..ขอให้เฝ้ามองตนเอง ถ้าดูตนเองยังไม่ได้ก็ให้ดูคนอื่น ดูการประพฤติต่างๆของคนอื่น รู้ว่าอะไรมันดีอะไรมันไม่ดีที่คนอื่นเขาทำอยู่ อะไรที่จะทำให้เกิดมีความสุข อะไรที่จะทำให้เกิดความทุกข์ เราก็จะพิจารณาดูตรงนั้น แล้วน้อมเข้ามาสู่ตน โอปะนะยิกอน้อมเข้ามาสู่ตน ให้มาแลดูตนเอง ทุกคนต้องถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องดูแลตนเอง คือดูแลการกระทำการพูดการคิดของตนเอง ก็เป็นหน้าที่ของตนที่จะแก้ไข ครูบาอาจารย์นักปราชญ์ราชบัณฑิตเมธีทั้งหลาย ท่านก็สอนให้แก้ไขตนเองด้วยการพัฒนาไปตามทำนองคลองธรรม ไป

ตามหลักพระพุทธศาสนา แม้ว่าเราจะอยู่บ้านอยู่ช่องต่างกัน อยู่กับลูกกับหลาน 5 คน 10 คน อาตมาเคยเจอ ยายอยู่คนหนึ่ง มีลูกตั้ง 22 คน และสุขภาพกายและใจก็แข็งแรงดีสมบูรณ์ จะหาบน้ำหิ้วน้ำก็ดี การทำงานก็ คล่องตัวอยู่ นี่เป็นบุญบารมีของคน แต่ละคนก็ปรารถนาอยากได้ ลูกมากก็คงเป็นอย่างนั้นเป็นไปตาม ปรารถนา แต่เมื่อมาเกิดร่วมกันเป็นพี่เป็นน้องกัน ก็ไม่น่าจะทะเลาะผัดเถียงกัน เพราะมาเกิดในที่เดียวกัน แต่ มันก็ไม่เหมือนกัน มันต่างกันนิสัยของเขา บางคนก็ใช้เงินมากบางคนก็ใช้เงินอย่างประหยัด บางคนก็ พุ่มเฟือยบางคนก็ประหยัด บางคน โกรธง่ายบางคนก็ไม่ค่อยโกรธ บางคนสติปัญญาก็ไม่ก้าวหน้า บางคน สติปัญญาเฉลียวฉลาด นี่ก็เห็นชัดเจนว่าเป็นเรื่องกรรม เป็นกรรมที่สร้างไว้แต่ละคนละคน พ่อแม่บางคนมี ลูก 4-5 คนเป็นด็อกเตอร์กันหมดก็มี บางคนมีลูกเยอะแยะจะเป็นด็อกเตอร์สักคนสองคนก็ได้ อย่างนั้นก็ยังมี หลาย เวลาเราไปต่างประเทศไปอินเดียไปเนปาลไปอินโดนีเซียก็ดี แล้วจะเห็นผู้คนทุกข์ยากมากมาย เป็น เหวเป็นกรรมของพวกนั้นจริงๆ ไปบ้านไหนเมืองใดเขาก็ไม่ให้อยู่ด้วย เพราะไม่สงบ บางคนชอบวุ่นวาย

..เหตุฉะนั้นเราก็ต้องรู้รอบตัวของเราเอง เรียกว่าพัฒนาตนเอง แก้ไขตนเอง ปรับปรุงตนเอง อันนั้น เป็นหน้าที่ของตนเอง การละบาปความชั่วทั้งหลายที่จะละได้ทั้งร่างกายวาจาใจ ก็เป็นหน้าที่ของตนเองที่จะ ละได้ ถ้าเราละปล่อยวางได้ เราก็จะสบาย บางคนตั้งแต่เล็กแต่น้อยก็มีนิสัย โกรธเกลียดคือชน ไม่ฟังคำสั่ง สอนของพ่อแม่ตั้งแต่เล็กแต่น้อย แต่พอโตขึ้นมาถึงฉลาดรู้จักความสงบเสงี่ยมเรียบร้อย เรียกว่านี่คือการ พัฒนาตนเอง บางคนตั้งแต่เล็กแต่น้อยก็เห็นเรียบร้อยดี พอใหญ่ขึ้นมาเป็นคนใจกล้าก็มี อย่างนี้เขาก็มาฟ้อง อาตมาเหมือนกันนะญาติโยม แต่ก่อนที่พี่น้องๆอยู่ด้วยกันก็ไม่กินเหล้ากินยา..ชีวิตดีดี แต่พอเฒ่าแก่มา เขาเมาเหล้าเมายาทั้งวัน เขาไม่ฟังใครเลย นั่นเค้าเรียกว่าทำความชั่วทำบาป ปล่อยให้เกิดขึ้นกับตนเองเมื่อแก่ ก็จะได้รับผลของบาปเมื่อตอนเฒ่าตอนแก่ บางคนก็มีลูกแต่ไม่ได้ดูแลพ่อแม่ ให้พ่อแม่เฒ่าแก่อยู่วัยทอง นิเวศน์ ที่พวกเราผ่านมาก่อนที่จะถึงวัดนี้เอง ที่เขาเขียนว่าวัยทองวัยทอง วัยทองก็น่าจะ 50 60 ปีขึ้นไป จึงจะ เรียกว่าวัยทอง ถ้าเป็นวัยทองจริงๆน่าจะเป็นคนศึกษาธรรมะ ฝึกฝนอบรมตนเองตั้งอยู่ในธรรมะให้เป็นคน เรียบร้อย เฒ่าแก่ทำอะไรก็ยังเป็นคนเรียบร้อยยิ่งฉลาดมากขึ้น ก็น่าจะเป็นอย่างนั้นวัยทอง แต่บางคนไม่เป็น เช่นนั้น เฒ่าๆแก่ๆแล้ว บางทีมีลูกมีหลานหลายแบ่งทรัพย์สมบัติไม่เท่ากัน ลูกเด็าก็ผัดเถียงกันได้แย่งกัน เอา ไปเอามาก็ฆ่ากัน พี่ๆน้องๆไม่ถูกกัน ทำไมมันเป็นแบบนี้หนอ เราก็ต้องพิจารณาดู ก็เพราะกรรมของเขา นั่นเอง เพราะไม่ฝึกฝนอบรมตนเองจึงเกิดความเสียหาย ชีวิตคนล้มจม เหมือนนั่งเรือข้ามฟาก เรือก็ไปล่มจม กลางทาง คนที่นั่งอยู่ในเรือก็ต้องเป็นอาหารของปูของปลา ทำไมจึงไปล่มจมกลางทาง นั่นก็เรียกว่าบาป คน ไปทำชั่วตอนเฒ่าตอนแก่ก็ได้รับผลตามนั้น คนที่ไปทำเมื่อน้อยก็ได้รับผลตามน้อย จึงเรียกว่าชีวิตของคนเรา นี้ ถ้าผู้ใดปรับปรุงพัฒนาตนเองไปเรื่อยๆทุกวัน ให้มีสติระลึกรู้ ตัมปชัญญะความรู้ตัวว่าอะไรถูกอะไรผิด

มองจุดจิตใจของตนเองไปเรื่อยๆ ก็จะรู้ก็จะเข้าใจไปเรื่อยๆ แก้ปัญหาของตนเองได้ง่ายขึ้น ก็จะให้ตนเองนี้
ได้รับผลรับประโยชน์รับความสุข บางคนแต่ก่อนลำบากมากทุกข์จน แต่บางคนรู้จักแสวงหาเงินทองด้วย
ความบริสุทธิ์ ผู้จะไปพบความสุขได้ก็เพราะรักษาศีล หาเงินหาทองหาทรัพย์สมบัติ ค้ำขายคิมิหน้าที่การงาน
ดี ศึกษาวิชาความรู้ได้เงินเดือน ทำการทำงานเก็บหอมรอมริบก็เป็นคนมั่งมีศรีสุขในบั้นปลาย มีเงินมีทอง
อันนี้ญาติโยมคิดยังงั้นบ้าง ที่รวยๆตั้งแต่ยังไม่เติบโตไม่แก่นี่น่าจะดีนะ หรือว่าเผาแก่แล้วจึงจะรวย คงไม่
สนุก ไปเที่ยวไหนก็ไม่สนุก ไปบ้านไหนเมืองใดประเทศไหนก็ไปเมื่อแก่ เห็นฝรั่งเป็นแบบนั้น ฝรั่งนี้
บางคนนั่งรถวีลแชร์มาเที่ยวก็มี แต่บางคนก็ไม่ได้นั่งรถวีลแชร์ เพราะไม่ได้สร้างกรรมไว้สร้างบาปไว้ ก็เลย
กลายเป็นคนแข็งแรง

..เหตุฉะนั้นบางคนก็มีอายุ 100 กว่าปีก็มี พระเจ้าพระสงฆ์หลวงปู่ต่างๆที่อายุยืนก็มีมาก ท่านอายุยืนก็
เพราะรักษาศีลข้อปทานี่เอง ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตไม่เบียดเบียนเพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย ท่านก็ได้ผลมีอายุยืน และ
ไม่ค่อยมีโรคภัยไข้เจ็บด้วย เพราะพร้อมมูลบริบูรณ์ด้วยการบริจาทานยารักษาโรคไว้ในชาติก่อนด้วย เมื่อ
ได้ทำไว้แล้วเมื่อเกิดมาก็เลยไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ร่างกายอยู่เป็นสุขตั้งแต่เล็กถึงใหญ่ไม่เคยเข้า
โรงพยาบาลสักที การพัฒนาตนเองไม่ว่าอยู่แห่งหนตำบลใด ถ้าพัฒนาแล้วก็เป็นสุขอย่างนี้ เป็นคนขัดเกลา
กิเลสด้วยตนเอง ละกิเลสความชั่วทั้งหลายด้วยตนเอง มาทำคุณงามความดีด้วยตนเอง ไม่ต้องรอคอยใครไม่
ต้องรอกันนั้นคนนี้ วันนั้นวันนี้ถึงจะไปทำบุญ วันนั้นวันนี้ถึงจะไปจำศีล วันนั้นวันนี้ถึงจะไปนั่งเจริญเมตตา
ภาวนา วันนั้นวันนี้ถึงจะแก้ไข้ปัญหาเกิดขึ้น เมื่อความโกรธเกิดขึ้นก็ปล่อยให้มัน โกรธอยู่นั้นแหละ ไม่
พยายามที่จะแก้ไข ถ้ามันโลกโลกะอยากปล้นอยากจี้ วิ่งราวฆ่าเจ้าเออาของ อยากคอร์รัปชั่น วันนี้ก็ถูกลามไป
ใหญ่ มันก็ต้องแก้ไขพิจารณาสิ่งนั้นให้รู้จักคุณจากโทษ รู้ว่าเป็นประโยชน์หรือไม่ใช่ประโยชน์ แล้วก็ยอม
มาปฏิบัติตน ก็เรียกว่าตนเองฝึกฝนอบรมตน ตนเองแลเป็นที่พึ่งของตน จะพึ่งใครเล่าเป็นที่พึ่งได้ และบาป
ความชั่วก็เป็นหน้าที่ของเราที่เป็นผู้ละ เราจะสร้างคุณงามความดีก็เป็นหน้าที่ของเรา ที่จะสร้างความดี จะให้
ผู้อื่นมาทำให้ไม่ได้ เราก็จะกินน้ำได้ศอกของผู้อื่น ท่านว่ามันลำบาก เมื่อตนเองนี้มีแขนมีขา มีความคิดความ
อ่าน มีความพยายามฝึกฝนอบรมตน ให้ตนนี้เป็นที่พึ่งของตนผลที่ได้ก็คือความสุข ให้เราน้อมระลึกรู้อย่างนี้
เวลามาวัด วันไหนที่ไม่ได้มาก็จะคิดถึง เวลามาวัดวามมาเห็นเพื่อนเห็นฝูง เข้าวัดฟังธรรมจำศีลทำบุญทำ
ทานการกุศล จิตใจของตนก็รื่นเริงพลิดพลิน เห็นคนอื่นทำความดีตนเองทำไม่ได้ ก็ขออนุโมทนาขอมือขึ้น
ท่วมหัว ว่าอนุโมทนาบุญกุศลกับคนที่เขาทำได้ เราทำไม่ได้ก็ขออนุโมทนาด้วย ก็เรียกว่ามีความเห็นร่วม
ด้วย เรียกว่าอนุโมทนา คนนี้จิตใจนี้เลื่อมใสเหมือนกัน ที่ตั้งอยู่ในคุณงามความดีเหมือนกัน ก็เลยเลื่อมใสคน

อื่นในการทำคุณงามความดี ตนเองก็ได้ทำคุณงามความดี คืออนุโมทนาด้วยนั่นเอง ก็ได้บุญอยู่ นี้เรียกว่าคนที่ไม่ได้ทำอะไร

..ฉะนั้นก็ขอให้ศรัทธาญาติโยมมีความตั้งใจ สร้างสมอบรมคุณงามความดีบุญบารมีไปเรื่อยๆ ตามกำลังความสามารถของตนผลก็จะได้รับความสุขความเจริญขึ้นเรื่อยๆ ถ้าเราเปรียบเทียบกับเหมือนของสกปรก เป็นถ้วยเป็นจานเป็นชามเป็นเสื้อผ้า เราก็ซักฟอกไปเรื่อยๆ มันก็ค่อยสะอาดขึ้นดีขึ้นเรียบร้อยขึ้น เหตุฉะนั้นเหมือนกัน บุคคลใดแต่ก่อนไม่ฉลาดก็พัฒนาตนเองขึ้น ก็ทำให้ตนเองมีความสุข ก็ขออำนาจพรให้ทุกท่าน ในชีวิตนี้ปราณาสีงใดก็ขอให้พบกับความสุขทุกภพทุกชาติ สามารถแก้ไขกิเลสในดวงใจของตนเองให้มันลดน้อยลงไป ให้พ้นจากกองทุกข์ทั้งปวง พบแต่ความสุขความเจริญด้วยกันทุกท่านทุกคน เทอญ..ขอเจริญพร..